

Matkakertomus: Kansainvälinen eläinlääketieteellisen akupunktion peruskurssi Tanskassa

Osallistuin vuosien 2015-2016 aikana kansainväliselle eläinlääketieteellisen akupunktion peruskurssille, jonka suorittaminen tähtää Certified Veterinary Acupuncturist (CVA) –titteliin. Kurssin järjesti Nordic Veterinary Acupuncture Society (NoVAS), joka on kansainvälisen kattojärjestön (IVAS, International Veterinary Acupuncture Society) alajärjestö. Kurssi sisälsi viisi lähiopiskelujaksoa ja tentit Tanskassa Aalborgissa sekä runsaasti itseopiskelua ja kirjallisia töitä.

Akupunktiosta kiinnostuin jo opiskeluaikanani. Minua kiehtoi etenkin se kuinka hyvin keho pystyy itse parantamaan itseään pienellä avituksella sekä kiinalaisen lääketieteen lähestymistapa, jossa huomioidaan potilas kokonaisuutena ravinnosta, elinympäristöstä ja luonteesta lähtien. Vuonna 2011 suoritin yliopistolla valinnaisen Eläinakupunktion peruskurssin. Viimeisten opiskeluvuosieni ajan kävin aktiivisesti seuraamassa Yliopistollisen pieneläinsairaalan akupunktioklinikan toimintaa ja sain paljon lisäoppia etenkin tuki- ja liikuntaelinsairauksien aiheuttaman kivun hoidosta akupunktion avulla. Praktiikkaoikeudet sain vuonna 2012 ja olen peruspraktiikan ohessa tehnyt akupunktiota koirille, kissoille, hevosille ja lehmille aina kun on ollut tilaisuus.

Syksyllä 2015 alkoi kauan odottamani kansainvälinen akupunktioläinlääkinnän peruskurssi Tanskassa. Kurssilla olen saanut vahvan pohjan sekä vanhasta kiinalaisesta että länsimaisesta, näyttöön perustuvasta (EMB, Evidence Based Medicine) lähestymisestä akupunktihoitoihin. Neljä ensimmäistä lähiopetusjaksoa sisälsivät luentoja ja käytännönharjoituksia koirien ja hevosten kanssa. Luentoja pitivät sekä NoVAS:in akupunktioläinlääkärit että jokaisella lähijaksolla lisäksi vieraileva pitkän linjan akupunkturisti. Luennoilla käsiteltiin muun muassa akupunktion historiaa, akupunktiosta tehtyä tutkimusta, akupunktion vaikutusmekanismeja ja kiinalaisen lääketieteen teoriaa. Luentojen ja harjoitusten avulla opeteltiin löytämään akupunktiopisteitä eläimistä, tutkimaan eläin ja muodostamaan kokonaiskuva potilaan tilanteesta sekä muokkaamaan hoitosuunnitelma anamneesin ja löydösten perusteella. Jokainen vieraileva luennoitsija piti myös demoni siitä miten tutkii ja hoitaa eläimiä. Oli mielenkiintoista ja opettavaa nähdä erilaisia lähestymistapoja ja tyyliä tutkia eläin ja valita hoidettavat pisteet sekä olla todistamassa esimerkiksi kipupotilaiden kohdalla välillä aivan käsittämättömiltä tuntuvia, hyvin nopeasti hoitotilanteessa saavutettuja vasteita neulotteluun.

Viides eli viimeinen lähiopetusjakso koostui pienryhmäharjoituksista, joissa hoidimme omia koira- ja hevospotilaita. Jakson päätteeksi oli kaksipäiväiset tentit; ensin pistetentit, joissa piti osata näyttää arvotut pisteet koirasta ja hevosesta sekä selittää ko. pisteiden vaikutukset ja indikaatiot sekä anatominen sijainti, sitten seuraavana päivänä nelituntinen kirjallinen monivalintakoe. Tenteistä läpipääsy vaati runsaasti itseopiskelua ja lukemista lähiopetusjaksojen välillä kotona. Meitä kannustettiin alusta asti hoitamaan omia potilaita akupunktiolla peruspraktiikan ohessa. CVA-sertifikaatin suorittaminen vaati myös sen, että omista potilastapauksista pidettiin kirjaa; kymmenestä potilaasta oli kirjoitettava lyhyt selostus listaten potilaan historian, löydökset, länsimaalaisen että kiinalaisen diagnoosin, käytetyt pisteet ja hoitovasteen. Lisäksi yhdestä potilaasta tuli kirjoittaa edellisiä pidempi tapausselostus pohdintoineen ja viiteluetteloineen. Potilastapausten kirjoittamiselle oli aikaa puoli vuotta tenttien jälkeen sekä pidemmälle raportille vuosi.

Palautin oman raporttini muutama viikko sitten ja nyt odotan sertifikaattitodistuksen saapumista postitse. Sertifikaatin ylläpitäminen vaatii säännöllistä jatkokouluttautumista akupunktion parissa.

Kurssilla oli lisäksi kolme muuta suomalaista eläinlääkärää, joista kahden kanssa asuimme lähijaksoilla samassa majoituksessa. Yhteiset keskustelut ja preppaukset sekä toistemme neulottelut olivat mitä parasta oppia nekin. Lisäksi on mukava suunnitella jatkokouluttautumisreissuja yhdessä ja jakaa ja pohtia potilastapauksia porukalla.

Kurssin ansiosta olen pystynyt hoitamaan akupunktiopotilaitani entistä varmemmin ottein ja päässyt siten myös parempiin tuloksiin. Potilaiden määrä on myös kasvanut tasaista tahtia puskaradion toimiessa. Akupunktio on vielä kohtalaisen tuntematon hoitomuoto työskentelyalueellani Pohjois-Savossa. Ylläpidän Facebook-sivuja nimellä Akupunktioeläinlääkäri ja nettisivutkin ovat työn alla. Haluan sivujen kautta jakaa tietoa ja potilaskokemuksia akupunktiohoidoista. Lisäksi olen pitänyt muutamia luentoja ja toiveena on jakaa tietoa myös lähialueiden pieneläin- ja hevosvastaanoitoille.

Kiitän lämpimästi Suomen Eläinlääkäripraktikoita saamastani apurahasta.